

Nr 32

Av herr Svenning och fru Skantz, *angående de hygieniska bestämmelserna för import av vilt.*

(Lika lydande med motion nr 18 i Första kammaren)

Animala livsmedel, som importeras till landet, blir föremål för kontroll vid införseln. Kontrollen utövas av vissa besiktningsveterinärer i enlighet med bestämmelserna i förordningen den 30 september 1921 angående kontroll vid införsel till riket av köttvaror och djurfett (se SFS nr 434 år 1955). Sistnämnda författning har vid åtskilliga tillfällen i vissa partier ändrats men kvarstår i huvudsak i sin ursprungliga utformning. I förordningens 7 § föreskrives generellt att varorna skall vara på lämpligt sätt emballerade. I samma paragraf finnes emellertid en undantagsbestämmelse, som numera måste betecknas som ur hygienisk synpunkt synnerligen otillfredsställande. Undantagsbestämmelsen säger nämligen bl. a. att oflådda kroppar av följande djurslag *utan emballage* får införas bl. a. från Danmark till hamn vid Öresund. De djurslag, som här avses och vilka i detta sammanhang är aktuella, är hjort, rådjur och vildsvin.

Följden av denna undantagsföreskrift är att det från Danmark inkommer icke obetydliga mängder hjortar och rådjur och i någon mån vildsvin *utan emballage*. År 1964 inkom enbart över Malmö 9 684 kg oemballerade hjort- och rådjurskroppar och 1 112 kg oemballerade vildsvinskroppar. Kropparna är oflådda och inälvorna urtagna. Hela bröst- och bukhålan är emellertid öppnad efter urtagningen. Under transporten och förvaringen i hamnar, å båtar och i tullpackhus förorenas kropparna i hög grad, och den smuts som avsätter sig på bröst- och bukhålan kan knappast avlägsnas. Detta gäller såväl djupfrysta som färska kroppar. Många människor, som blir vittne till transporten och hanteringen av dessa kroppar, reagerar med rätta mot transportförfarandet. Förutom förorening blir kropparna ofta genom förfarandet utsatta för kvalitetsförsämring.

Sedan importkontrollförordningen tillkom för ca 44 år sedan har de livsmedelshygieniska kraven i många hänseenden starkt skärpts. Det kan sålunda erinras om att den nuvarande livsmedelsstadgan, som trädde i kraft den 1 juli 1952, i åtskilliga hänseenden ställer större krav än tidigare på transporter och hantering av livsmedel. Det synes därför orimligt att den ovan omnämnda undantagsbestämmelsen alltjämt skall kvarstå i importkontrollförfattningen.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att omnämnda undantagsbestämmelse upphäves.

Stockholm den 12 januari 1966

Eric Svenning

Anna-Greta Skantz